

ФОРМАТИВНІ ВПЛИВИ НОВИХ МЕДІА НА МОЛОДІ ПОКОЛІННЯ

Однією з домінуючих характеристик сьогодення є стрімкий розвиток технологій передачі інформації у мережі Інтернет, що призводить до поступового проникнення новітніх медіа у повсякдення індивіда і в освітні практики. Легкодоступність інформації сприяє залученню до створення контенту користувачів, розширюючи можливості співпраці і співтворчості. За думкою культуролога П. Браславського, користувач мережі, виходячи в Інтернет, «знаходить там відображену культуру і самостійно вписується в той чи інший її сегмент» [1, с. 222]. Результатом цього процесу стало виникнення феномену соціальних медіа, що об'єднують цифрові медіа та онлайн-комунікацію і характеризуються високим рівнем інтерактивності, тобто можливості не лише споживати, а і створювати чи змінювати контент самими акторами. Тобто, соціальні медіа це – інтерактивні цифрові способи доставки інформації, засіб комунікації, де головним комунікаційним джерелом є мережа Інтернет, а характерною рисою є те, що самі користувачі і створюють контент. До них ми можемо віднести: соціальні мережі, блоги, веб-сайти, Internet-форуми, Wiki-сервіси, відеохостинги, он-лайнів та мобільні продукти.

Дискурс соціальних медіа передбачає діалогічність і полілогічність, постійний і повноцінний зворотний зв'язок, реалізований в нових комунікативних форматах, що визначає його демократичність. В результаті Internet-комунікація інтенсифікує міжособистісні відносини, що проявляється у соціалізації та консолідації як окремих індивідів, так груп і співтовариств в цілому, і сприяє формуванню колективної ідентичності через об'єднання авторів за життєвими позиціями й інтересами, цим самим перетворюючи соціальні медіа у «простір соціальної взаємодії» [2, с.98]. Таким чином, можна стверджувати, що нові медіа стають ресурсом і фундаментом повсякденності для сучасного молодого покоління. Базовою характеристикою для них є те, що вони вже народилися з «мишкою в руці». Internet набуває статусу babysitter, друга, порадника, помічника та створює певну віртуальну реальність. В культурних практиках такого стилю розмиваються межі між віртуальними світами, іграми і соціальними мережами.

Можна сказати, що система соціальних медіа складається з безлічі елементів, що разом уможливають функціонування масштабних інформаційних платформ. У той же час кожен з елементів соціальних медіа як їх інструмент може розглядатися окремо від інших. Власне так ці ресурси і створювались – як незалежні інформаційні простори. У той самий час необхідно зазначити, що усі ресурси соціальних медіа постійно взаємодіють між собою і мобільність інформації помічається не лише в рамках кожного окремого Інтернет ресурсу – але й у міжресурсному просторі.

Мережа стає місцем створення спільноти. Вони весь час знаходяться під пильною увагою один одного, чужого погляду, але їх комунікативний простір визначається феноменом *еґокастингу*, коли індивід свідомо чи несвідомо добирає саме ті джерела інформації (людей, ресурси, публічні сторінки у соціальних мережах), які поділяють або пропагують близькі та комфортні для неї цінності або погляди. Таким чином, утворюється своєрідні захисні кокони, «камери відлуння», в яких користувачі самостійно групуються в невеликі спільноти зі схожими поглядами, що уможливорює їх перебування в зоні інформаційного та емоційного комфорту. [3,с. 43]. Спеціалізовані сайти, блоги, ЖЖ стають базою для виникнення соціальних зв'язків, а віртуальний соціальний капітал дозволяє зробити більш популярною особисту візуальну ідентичність.

Актуальність дискурсу соціальних медіа підтверджується доступністю інформації в Internet-середовищі – йдеться про широке трансляційне покриття аж до необмеженої кількості учасників, досяжність інформації з будь-якої точки зв'язку. Доступність пов'язана не тільки з технічними параметрами, а й з феноменом нової соціальної організації: учасники інтернет-комунікації не розділені відстанями, політичними кордонами чи мовними бар'єрами. Крім того можливо говорити про формування нової унікальної соціокультурної та лінгвістичної реальності, яка набуває ознак оперативності, полілогічності, персоналізованості і відсутністю обмежень. Таким чином, соціальні медіа формують особливий інформаційний простір і водночас виступають у якості формативних інструментів нового покоління, які слід враховувати при реформуванні системи української освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Браславский, П.И. Интернет как средство инкультурации и аккультурации // П.И. Браславский, С.Ю. Данилов // Взаимопонимание в диалоге культур: условия успешности: в 2 ч. / под общ. ред. Л.И. Гришаевой, М.К. Поповой. – Воронеж: Воронежский гос. ун-т, 2004. – Ч. 1. – С. 215–228.
2. Плещенко, К. Низова блогосфера як засіб індивідуального самовираження / К.Плещенко // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. – 2013. – № 2 (14). – С. 97–101.
3. Батюк, Г.Ю. Генеза віртуальної культури в сучасному суспільстві / Г. Ю. Батюк // Соціальні технології. – 2011. – № 51. – С. 112–116.